

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2014. Prezenta traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă în niciun fel Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul acestui document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2014. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2014. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă de informare privind jurisprudența Curții Nr. 165

Iulie 2013

***Vona c. Ungariei* - 35943/10**

Hotărâre 9.7.2013 [Secția II]

Articolul 11

Articolul 11-1

Libertatea de asociere

Desființarea asociației implicate în desfășurarea mitingurilor și marșurilor paramilitare anti-romi: *neîncălcare*

În fapt – Reclamantul era președintele Asociației Garda Maghiară („Asociația”), care a fost fondată în mai 2007 de către zece membri ai unui partid politic numit Mișcarea pentru o Ungarie mai bună, ce avea scopul declarat de a păstra tradițiile și cultura Ungariei. În iulie 2007, Asociația a fondat Mișcarea Garda Maghiară („Mișcarea”), al cărei obiectiv era să „apere Ungaria lipsită de protecție fizică, spirituală și intelectuală”.

În scurt timp de la întemeiere, Mișcarea a început să desfășoare activități ce nu erau în conformitate cu statutul său, inclusiv organizarea depunerii jurământului a 56 de ostași în castelul Buda, în august 2007. Autoritățile i-au cerut Asociației să pună capăt activităților sale ilegale. În noiembrie 2007, reclamantul le-a comunicat autorităților că activitățile ilegale fură încetate și că statutul Asociației urma să fie modificat, în mod corespunzător. Cu toate acestea, membri ai Mișcării îmbrăcați în uniforme au desfășurat ulterior mitinguri și demonstrații în toată Ungaria, inclusiv în sate cu populații importante de romi, chemând la apărarea etnicilor maghiari de așa-zisa „criminalitate țigănească”. În urma unui incident din decembrie 2007, când poliția nu a permis marșului să treacă pe o stradă locuită de familii de romi, autoritățile au solicitat un ordin judecătoresc pentru desființarea Asociației. Acest ordin a fost emis în decembrie 2008, iar în iulie 2009 au urmat alte două demonstrații organizate de Mișcare. Sfera de aplicare a respectivului ordin fiind extinsă și asupra Mișcării printr-o hotărâre menținută de Curtea Supremă.

În drept

(a) *Asupra admisibilității* – Art. 17: Guvernul a susținut că cererea trebuie declarată inadmisibilă ca fiind incompatibilă *ratione materiae* cu prevederile Convenției în lumina art. 17, întrucât Asociația a oferit un cadru instituțional pentru exprimarea urii rasiale împotriva cetățenilor evrei și romi. Curtea a reținut, totuși, că cererea reclamantului se

referea la desființarea unei asociații în primul rând din cauza unei demonstrații care nu fusese declarată ilegală la nivel național și nu dusesse la niciun act de violență. Acele activități nu au revelat *prima facie* niciun act îndreptat spre distrugerea drepturilor sau libertăților garantate de Convenție, sau vreo intenție din partea reclamantului de a promova sau propaga viziuni totalitare. Respectiv cererea nu a constituit un abuz al dreptului la petiție în sensul art. 17.

Concluzie: obiecția preliminară a fost respinsă (unanim).

(b) *În fond* – Art. 11: Desființarea asociației conduse de reclamant și, ulterior, a mișcării, a constituit o ingerință în dreptul reclamantului la libertatea de asociere. Ingerința a fost prescrisă de lege și a avut următoarele scopuri: garantarea siguranței publice, preîntâmpinarea dezordinii și protecția drepturilor altora.

Deși prezenta cauza viza mai degrabă desființarea unei asociații și a unei mișcări și nu desființarea unui partid politic, Curtea a luat cunoștință de faptul că astfel de organizații sociale ca cea a reclamantului pot juca un rol important în conturarea politicii și a politicilor. Ea a reiterat că Statul nu trebuie să aștepte până când o mișcare politică recurge la violență, pentru ca să intervină. Chiar dacă o mișcare politică nu a întreprins nicio încercare de a acapara puterea iar pericolul politicii sale nu este suficient de iminent, un Stat are dreptul să ia măsuri preventive pentru a proteja democrația atâta timp cât s-a demonstrat că mișcarea a început să facă pași concreți în viața publică în sensul implementării unei politici incompatibile cu standardele Convenției.

Deși nu au avut loc acte de violență la mitinguri, activiștii au mărșăluit purtând uniforme de tip militar în formațiuni asemănătoare cu cele militare, enunțând saluturi și comenzi. Astfel de mitinguri erau capabile să transmită mesajul că organizatorii lor vroiau și puteau să recurgă la o organizare paramilitară pentru a-și atinge scopurile. În plus, formațiunile militare aminteau de mișcarea nazistă maghiară (Crucea cu Săgeți), coloana vertebrală a regimului responsabil de exterminarea în masă a romilor în Ungaria. Având în vedere experiența istorică - precum cea a Ungariei în timpul erei Crucii cu Săgeți - practicarea de către o asociație a unor demonstrații paramilitare ce exprimă diviziune rasială și cheamă implicit la acțiuni bazate pe rasă, erau în măsură să aibă un efect de intimidare asupra membrilor unei minorități rasiale, astfel depășind domeniul de protecție al dreptului la libertatea de exprimare sau întrunire în temeiul Convenției. Într-adevăr, un astfel de marș paramilitar constituie mai mult decât exprimarea unei idei deranjante sau ofensive, de vreme ce mesajul este însoțit de prezența fizică a unui grup amenințător de activiști organizați.

În ceea ce privește desființarea Asociației, faptul că demonstrațiile, luate aparte, nu erau ilegale, este lipsit de importanță, deoarece adevărata natură și adevăratele scopuri ale asociației au devenit clare doar în lumina acelor demonstrații. Într-adevăr, organizarea unui șir de mitinguri în scopul declarat al apărării de „criminalitatea țigănească” prin intermediul marșurilor paramilitare, putea duce la implementarea unei politici de segregare rasială. În timp ce promovarea ideilor anti-democratice nu era suficientă în sine pentru a justifica interzicerea unui partid politic, și cu atât mai puțin a unei asociații, toate circumstanțele în ansamblu - în special acțiunile coordonate și planificate ale Mișcării - au constituit motive suficiente și pertinente pentru o asemenea măsură. Prin urmare, argumentele autorităților maghiare au fost pertinente și suficiente pentru a demonstra că desființarea a corespuns unei necesități sociale stringente.

Pericolul pe care îl prezenta Mișcarea putea fi eliminat, în mod eficient, doar prin eliminarea sprijinului organizațional al Mișcării oferit de Asociație. Dacă autoritățile ar fi continuat să tolereze activitățile Mișcării și Asociației prin menținerea existenței lor juridice, publicul larg ar fi perceput acest lucru ca pe o legitimizare a acestui pericol de către Stat. Aceasta ar fi însemnat că Asociația, beneficiind de prerogativele unei entități înregistrate în mod legal, ar fi continuat să sprijine Mișcarea, Statul facilitând indirect

orchestrarea campaniei de mitinguri a acesteia. În concluzie, de vreme ce nicio sancțiune adițională nu i-a fost impusă Asociației sau Mișcării, sau membrilor acestora, care nu au fost împiedicați să-și continue activitatea politică în alte forme, Curtea conchide că desființarea nu a fost disproporționată.

Concluzie: neîncălcare (unanim).

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de către Grefă, acest rezumat nu obligă Curtea.

Apăsați aici pentru a accesa [Notele de informare privind jurisprudența Curții](#)

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2014.

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Prezenta traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă în niciun fel Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Traducerea poate fi reprodusă în scop necomercial, condiția fiind ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior și la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului. Dacă intenționați să folosiți vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2014

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has share it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2014

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) où de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.